

а ти з пташиних щебетів
собі гніздо плетеш
розсмикуєш
на павутинки нашу стриманість
між два дерева цілий ліс
протискуєш здираючи з календаря
спізніле літо
увечері
коли сад на ніч роздягається
ти засинаєш свіжою водою —
я неминуче в ній тоді
щораз топлюся.

Збірка « [Восени вода](#) ».